

CHRISTIAN LEMMERZ

(f. 1959)

Blutspiegel

1994. Blod på aluminium. 235 x 1100 cm.

I de ni store aluminiumsplader overhældt med blod er der ridset tegninger og små meddelelser. Flere gange står der TOT (død på tysk). Det er skrevet på en sådan måde at det kan læses som et kors, et nul og et kors, men andre steder som +0+ i betydningen en digital kode. Det store utydelige spejl dannede endevæggen for installationen *Scene* der skabte betydelig debat i 1994. *Scene* bestod af seks døde svins sammensyede kroppe i glasmontrer, tre flamingoskumsskulpturer og det store blodspejl.

Og en scene, det blev der. Blot ikke den kunstneren havde forestillet sig. De seks svinekroppe var syet sammen til et dyr af henholdsvis forkroppe og bagkroppe, så hver montre indeholdt et dyr hvor sammensyningen var en spejlingsakse. Netop spejlinger er et gennemgående motiv i installationen. Inde i montren spejler motivet sig i sig selv samtidig med at det spejler sig i montren. Og vi museumsgæster spejler os i kunsten der i dette tilfælde er ved at rådne. Derved bliver Lemmerz' værk en barsk kritik af kun-

sten og kunstverdenen. Yderligere bliver hele installationen spejlet i det store blodspejl så både kunstværkerne og vi som beskuere bliver en del af værket. Ja hele museet suges ind i værket. Selvom det kun er en svag genspejling, så reflekteres den gennem blodet. For et kunstværk handler om kroppen, både kunstnerens og vores der oplever det. Er der en udvej af dette spil? Korsene udtrykker da et håb. Ja, hvis der havde været tre som på Golgatha, men det i midten er skiftet ud med et nul. Døden er det faktum vi spejler os i.

»Kunst er et spejlbillede af samfundet«, siger man, men det er snarere os der spejler os i kunsten og skaber vores billeder i den. Christian Lemmerz' værker er skabt i den dadaistiske tradition inden for modernistisk kunst. Lige siden Marcel Duchamp udstillede et urinal som kunst i 1917, har spørgsmålet »hvad forestiller det?« været meningsløst. Måske opleves kunst ligeså, men debatten om Lemmerz' installation viser at vi forventer mening i kunsten.